

Tine Hind: Om sin kunst

Når jeg skal skrive om billederne, om mit arbejde og arbejdsmetoder, så er de mange og under konstant forandring.

Der er også bevægelser frem og tilbage. Jeg kaster mig ud i noget nyt, for så atter at vende tilbage til det velkendte, hvorfra jeg igen kan søge ud i for mig ukendte materialer og udtryksformer.

Tankerne og ideerne kommer hurtigere end jeg kan udføre dem.

Det startede med tegningen og et lidenskabeligt ønske om at indfange alt hvad jeg så med blyanten.

I 1974 valgte jeg den grafiske linie, på Rijks Akademiet i Amsterdam, og blev vild med de mange forskellige muligheder der findes i etsning, koldnål, akvatinteformerne, linoleum snit og træsnit.

Senere begyndte jeg at male, først med acryl og så med olie. Akvarel havde jeg arbejdet med helt tilbage tifra 1974.

Mennesket har været det gennemgående motiv igennem alle årene. Indholdet i værkerne har drejet sig om menneskelige følelser og tilstande. Først da jeg flyttede til Anholt i 1999 sneg de sig ud af motiverne (kun til dels), og efter mange diskussioner med mig selv hvor vidt jeg kunne tillade mig at eksperimentere, vandt jeg over den mere konservative og tryghedssøgende del af mig selv og fik lov til at lege. Det blev en periode med materialer fra naturen, med lim, shellak, sprit og malemiddel, ting der skyr hinanden, der skubber og puffer, der bliver ved at forandre sig indtil de er helt tørre. Jeg monterede strå og rødder og lav, kul og knogler og meget andet til lærredet. Det var også i denne periode jeg overgav mig til min tiltrækning af tråden og begyndte at brodere på mine grafiske tryk.

I 2009, hvor jeg skulle lave en serie billeder over temaet trafficking til en udstilling med kunstnersammenslutningen PRO på Silkeborg Bad, under titlen EXILE fortsatte jeg arbejdet med det flydende. Med det uforudsigelige hvor jeg styrer så lidt som muligt og lader materialet bestemme.

I 2010 og 2011 har jeg trukket mig tilbage til tegning og grafik. Det vil I kunne se på udstillingen som vil præsentere værker tilbage til 1974 og op til i dag.

Tine Hind november 2011